ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 12ης Οκτωβρίου 1999 *

Στην υπόθεση C-213/98,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την K. Banks, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενης από τον M. A. Buckley, Chief State Solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ιρλανδίας, 28, route d'Arlon,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, μη θεσπίζοντας και/ή μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (ΕΕ L 346, σ. 61), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή) και J.-P. Puissochet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Léger
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Ιουλίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 9 Ιουνίου 1998, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), προσφυγή με αίτημα να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, μη θεσπίζοντας και/ή μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες

νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (ΕΕ L 346, σ. 61, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.

2 Το άρθρο 15 της οδηγίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την οδηγία πριν από την 1η Ιουλίου 1994 και να ενημερώσουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

3 Στις 20 Ιανουαρίου 1995, μη έχοντας ενημερωθεί για οποιοδήποτε θεσπισθέν από την Ιρλανδία μέτρο μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η Επιτροπή απηύθυνε στο εν λόγω κράτος μέλος έγγραφο οχλήσεως με το οποίο του ζήτησε να της υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός δίμηνης προθεσμίας.

4 Με έγγραφο της 22ας Μαρτίου 1995, οι ιρλανδικές αρχές γνωστοποίησαν στην Επιτροπή ότι το 1994 είχε αρχίσει μια πλήρης αναμόρφωση του Copyright Act και ότι ένα νέο λεπτομερές σχέδιο νόμου για τον εκσυγχρονισμό των στοιχείων της ιρλανδικής νομοθεσίας περί πνευματικής ιδιοκτησίας και την ενσωμάτωση των διατάξεων της οδηγίας βρισκόταν στο στάδιο της καταρτίσεώς του.

5 Την 1η Ιουλίου 1997, μη έχοντας λάβει καμία συμπληρωματική πληροφορία, η Επιτροπή συνήγαγε ότι η Ιρλανδία δεν είχε ακόμη θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία και της απηύθυνε αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία της υπενθύμιζε ότι η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο είχε λήξει την 1η Ιουλίου 1994 και ότι η Ιρλανδία ήταν υποχρεωμένη να της κοινοποιήσει κάθε εκτελεστικό μέτρο που είχε λάβει.

6 Με έγγραφο της 26ης Αυγούστου 1997, η Ιρλανδική Κυβέρνηση απάντησε ότι είχε σημειωθεί σημαντική πρόοδος όσον αφορά την κατάρτιση νέου λεπτομερούς σχεδίου νόμου σχετικά με την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα,

διευκρινίζοντας ότι η ιρλανδική νομοθεσία στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας ήταν παρωχημένη και ότι ένας βασικός νόμος ήταν αναγκαίος για τη θεραπεία της καταστάσεως αυτής.

7 Στις 8 Ιουνίου 1998, μην έχοντας λάβει καμία άλλη πληροφορία από την Ιρλανδία, η Επιτροπή συνήγαγε ότι το εν λόγω κράτος μέλος δεν είχε ακόμη θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία και αποφάσισε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή.

8 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 189, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ), οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 10 ΕΚ), τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα μέτρα που είναι κατάλληλα να εξασφαλίσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη ή προκύπτουν από κοινοτικές πράξεις.

9 Η Ιρλανδική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι δεν μετέφερε την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Συναφώς, αναφέρει ότι οι ιρλανδικές αρχές προσπάθησαν να λάβουν όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Ωστόσο, οι διατάξεις της οδηγίας δεν μπορούν να μεταφερθούν πραγματικά στο εσωτερικό δίκαιο αν δεν αναθεωρηθούν και ενημερωθούν όλες οι πτυχές του ιρλανδικού νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας.

10 Κατά την κυβέρνηση αυτή, η αναθεώρηση της ιρλανδικής νομοθεσίας περί πνευματικής ιδιοκτησίας, η οποία είναι εν εξελίξει από το 1994, βρίσκεται σε προχωρημένο στάδιο προετοιμασίας και ένα έγγραφο εργασίας δόθηκε στη δημοσιότητα

στις 31 Ιουλίου 1998. Οι διατάξεις του νομοθετήματος αυτού περί των δικαιωμάτων εκμισθώσεως και δανεισμού μεταφέρουν πλήρως στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία, της οποίας η πραγματική μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο εξαρτάται από την κατάληξη αυτής της νομοθετικής διαδικασίας. Η Ιρλανδική Κυβέρνηση προσθέτει ότι ο νόμος αυτός θα είναι προσεχώς έτοιμος για να δημοσιευθεί, προκειμένου να αρχίσει να ισχύει αμέσως μετά.

11 Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής του έννομης τάξεως προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που έχει ορίσει μια οδηγία (βλ., ιδίως, απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, C-401/98, Επιτροπή κατά Ελλάδος, Συλλογή 1999, σ. I-5543 σκέψη 9).

12 Δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη δεν πραγματοποιήθηκε εντός της τασσόμενης από αυτήν προθεσμίας, η προσφυγή την οποία άσκησε η Επιτροπή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

13 Κατά συνέπεια, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

14 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η Ιρλανδία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

αποφασίζει:

1) **Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.**

2) **Η Ιρλανδία φέρει τα δικαστικά έξοδα.**

Moitinho de Almeida Gulmann Puissochet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Οκτωβρίου 1999.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

J. C. Moitinho de Almeida